

[Kaj Hansen.]

går, og som vi behandler i dag. Det betyder ikke, at vi helt og fuldt kan gå ind for lovforslaget i den skikkelse, hvori det nu foreligger, men det kan forbedres på forskellige områder, så der kommer både en god og en nyttig lejelov ud af det.

Lovforslaget indeholder jo positive ting som uopsigelighed og fri bytteret, men det med uopsigeligheden kan man måske godt sætte et spørgsmålstegn ved i de områder, hvor huslejerereguleringen ophæves. Der finder vi ikke at lejerne er tilstrækkelig sikret.

Lovforslaget indeholder også bestemmelser om beboerdemokrati. Det er nok at tage munden for fuld at tale om demokrati, for så lang tid der er tale om et ejer/lejer forhold, kan det ikke blive virkelig demokratisk. Men loven kan jo udformes på en sådan måde, at lejerne sikres medbestemmelse over deres egne boligforhold, at lejerrepræsentanterne får adgang, ikke alene til regnskaberne, men også til de nødvendige bilag, der er en forudsætning for at kunne kontrollere regnskaberne.

Vi føler os ikke overbevist om, at bestemmelserne om lejernes medindflydelse kun skal gælde for ejendomme med mere end 12 lejligheder, men det er da muligt, da denne bestemmelse i særdeleshed er møntet på det storkøbenhavnske område. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er en meget, meget udbredt byggeform i det øvrige land netop med 8 lejlighedsejendomme eller 6 lejlighedsejendomme, og vi kan ikke se, hvorfor de skulle holdes uden for en medindflydelse.

Vi vil altså gerne medvirke til at få en god og nyttig lejelov ud af forslaget, men der skal jo nogle ændringer til.

Jeg vil gerne til slut — selv om det ikke står i disse lovforslag — henvise til den pestilens, der hedder udstykning og salg af ejer- og anpartslejligheder. Jeg vil gerne opfordre boligministeren til snarest at fremsætte lovforslag, der sætter punktum for spekulation i ejer- og anpartslejligheder.

Arnfast (CD):

Jeg tror, jeg fik lejlighed til i går at give udtryk for vores almindelige holdning til de lovforslag, der blev forelagt, herunder også de to, der nu er udskudt til behandling i dag. Der er vist ikke meget andet at føje til

det, jeg sagde i går, end at vores forhold til reguleringerne naturligvis vil afhænge af udviklingen på mange andre områder. Det får vi jo lejlighed til at behandle i boligudvalget.

Må jeg sige om det, der er forelagt her i forslaget til lov om ændring af lov om leje, at der jo er kommet to ting ind — og jeg forstår på debatten i går, at de sneg sig ind aftenen før, man udskrev et valg — bl. a. spørgsmålet, om man skulle lave en særlig beskyttelse for disse, skal vi kalde dem beboereforeningsformænd eller tillidsmænd, det er de kaldt i bemærkningerne her. Det kan jeg nu ikke se nogen særlig grund til. Hvis det støder nogen, så burde man vel tage det ud, for jeg kan ikke forestille mig den ejer af en ejendom med mere end 12 boliger, som ville flytte ind i stedet for denne beboereforeningsformand. Det kunne blive et kønt jageri for denne ejer at flytte ud og ind for at få jaget aktive beboereforeningsformænd ud. Jeg tror, det er ganske unødvendigt, men lad os drøfte det.

Derimod er jeg lidt ængstelig ved tilbudspligten, som man er ved at trække ned over hovedet på ejerne af udlejningsejendomme. Også det vil vi kigge meget nøje på og se, om vi ikke risikerer at rende ind i sådanne juridiske aspekter, at vi vil fortryde, at vi har trukket en sådan tilbudspligt ned over hovedet på ejerne.

Wilhjelm (VS):

Vi opfatter naturligvis disse to lovforslag som hængende sammen, men også som hængende sammen på den måde, at lejeloven med det såkaldte beboerdemokrati skulle fungere som den narresut, der skal få huslestigningerne — den uendelige spiral, der ligger i reguleringsloven — til at glide bedre ned.

Nogle har talt om den stærke varme, som hr. Knud Damgaard lagde for dagen med hensyn til lejelovsforslaget. Jeg kan kun forstå den på én måde, simpelt hen på den måde, at der nu engang skal højere temperaturer til, hvis man vil antænde noget, der er klamt, vådt, slasket og ikke særlig fyrigt. Jeg ser det altså simpelt hen sådan, at det her skal blæses op til noget, det ikke er, noget for at retfærdiggøre, at socialdemokratiet er gået ind på dette boligforlig med de borgerlige.